

Där finns många fler bra böcker. Några av dem finns redan omtalade på min Historiksida, eller har rent av en länk till en recension/tankar jag har runt boken.

De böcker som finns nämnt som bra böcker i annonsen, har alla en relevans i svensk klätterhistoria.

Drömmen om Mount Everest av Calle Froste är en i stort sett korrekt bok om den första svenska bestigningen 1990.

Vad jag funnit värt att diskutera, tog jag upp med Mikael Reuterswärd hösten 2002. Det är redovisat i min intervju med honom i marsnumret (nr 117) av *Bergsport* 2003, vilken finns som pdf-fil under Historik.

Everest den hårda vägen av Johan Lagerström är också en nästan komplett och korrekt beskrivning av expeditionen 1991. En lite mera specificerad angivelse av syrgasförbruk i liter/minut vore dock önskvärt. Expeditionen 1991 är den enda självständiga svenska expeditionen, dock med solid inköpt Sherpa-arbetskraft.

Bestigningen gjordes via den hittills svåraste leden, som svenskar har klättrat, och fick upp Lars Cronlund på toppen. Sherpas bar en full flaska syrgas ca 300 meter ovan om översta lägret, som Cronlund där fick för den fortsatte klättringen. En fungerande kommunikation mellan en expeditionskamrat på Rongbuk glaciären och "Cronis" hjälpte honom med överblicksperspektiv och därmed att välja den lämpligaste vägen i toppartiet av Nordväggen.

"Cronis" är den svenske klättrare, som överlevt en natt på 8 400 meters höjd.

Boken omtalar South Col-leden som "Yak Trail".

Everest Mountain without mercy av Broughton Coburn bygger på IMAX-expedition 1996 på South Col leden/Yak Trail. En logistiskt väldigt starkt uppbyggd expedition.

Källmaterialet får mig att associera till regissörers noggranna koll på saker.

Ska läsas parallellt från A-Z med andra böcker om händelserna på den sidan av berget 1996.

Följ med till Mount Everest är en bok med härliga akvareller och text om sherpas insatser, samt lite allmän historia av Bengt Arne Runnerström.

Som korrekturläsare får jag be Runnerström om förlåtelse för att jag inte besvarade mig att kolla med Walt Unsworths Everest-bok, för där finns en kommersiell expedition angiven 1986, andra källor säger 1992.

Ad hoc rocks av Martin Letzer och Olof Sundström beskriver ett annorlunda perspektiv på "seven summits". En av få böcker om berg som jag läst snabbt. Korta meningar.

Tycker jag.

De tar på ett rimligt sätt upp frågan om de skidat på "riktigt" ner för bergen.

Approachen till bergen är övertygande.

Man kan diskutera om Cleopatra använde ett korrekt sätt när hon ville träffa Caesar (hon var inrullad i en matta). Ur sportens officiella synvinkel är det fel att lura en myndighet, för att komma fram till ett berg.

En läsvärd bok.

My vertical world av Jerzy Kukuczka har jag dragit ur bokhyllan många gånger. Kukuczka klättrade besvärliga nyturer hemma i Tatrabergen. Han klättrade också svåra leder i Himalaya . Absolut en av 1980-talets klättergiganter. Förutom på Lhotse – hans första 8 000 meters topp - lyckades han göra nydanande prestationer på övriga 8 000 meters berg, några i form av första vinterbestigningen. Han nådde också nästan i mål på Lhotse, när han i toppartiet av den då ännu oklättrade sydväggen föll och omkom 1989. Jag njuter av språkets relativt enkla karaktär. Kanske står språket lite i kontrast till komplexiteten i klätterproblemen och finansieringsfrågorna, som han löste. Som Reinhold Messner skrev i boken: *You are not second. You are great.*